

різноспрямованості тих блоків нормативно-правових актів України, які регулюють процеси інформатизації і стандартизації економіки (у т. ч. й аграрної) з врахуванням кола новітніх вимог.

Висновки: вищенаведене дає підстави стверджувати, що:

1) розвиток молокопродуктового підкомплексу України є одним з чільних пріоритетів аграрної стратегії держави; другим її пріоритетом є подвоєння галузевих інвестиційних ресурсів – фактора, який дозволить вивести виробництво молока за якістю і кількістю на рівень показників продовольчої безпеки держави;

2) важливу роль у інноваційному інвестуванні аграрного сектора економіки та його молокопродуктового підкомплексу має відігравати система державного регулювання, яка формує та реалізує гармонізовані за складовими засади аграрної політики.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Стаценко А.І., студент,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Аграрний сектор традиційно відіграє важливу роль в економіці України, ґрунтово-кліматичні умови, природно-ресурсний потенціал та трудові ресурси якої дозволяють створити ефективне конкурентоспроможне на міжнародному рівні сільське господарство.

Сільське господарство є однією із основних галузей матеріального господарства, яка забезпечує населення продовольством, а промисловість — сировиною. Але для ефективного функціонування товаровиробників даної галузі народного господарства обов'язково потрібно враховувати, притаманні їй специфічні ознаки:

1. Земля — головний, незамінний засіб сільськогосподарського виробництва. При розумному використанні вона не зношується, а навпаки, підвищує свою родючість, що пов'язано з додатковими фінансовими вкладеннями. Земля, як основний засіб виробництва має універсальність. На одній і тій же землі можна виробляти різноманітні види продукції. При цьому в силу великої диференціації в собівартості і рентабельності окремих видів продукції важливе значення мають розміщення виробництва по території країни і визначення раціональних зон спеціалізації з метою

**Науковий керівник – Дудник О.В., асистент*

підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва. Цільові ринки продукції сільськогосподарського виробництва визначаються з урахуванням районів спеціалізації.

2. Невідповідність процесу затрат праці і матеріальних ресурсів з виходом продукції.

3. Сезонність виробництва. Процес створення продукту здійснюється під впливом не тільки знарядь та предметів праці, робочої сили, а й природних умов, причому останні впливають на розвиток продукту найбільше. Процес вкладання праці в сільське господарство внаслідок впливу зовнішнього середовища на біологічні процеси рослин і тварин розтягнутий у часі та характеризується сезонністю, що вимагає розвитку в сільському господарстві допоміжних промислів, які дозволяють повніше використовувати природні та трудові ресурси в сільському господарстві.

4. Сільськогосподарські підприємства відтворюють у господарствах своїми силами і засобами частину необхідних їм засобів виробництва (насіння, корми, худоба та ін.). У зв'язку з цим, при визначенні обсягу виробництва і реалізації продукції в плановому році потрібно враховувати створення необхідних фондів для наступного циклу виробництва.

5. Наявність різних форм власності (приватне, державне, колективне та ін.).

Крім того агропідприємства перехідної економіки України характеризуються:

— значним відставання агропромислового виробництва від інших галузей народного господарства у рівні фондоозброєності праці, що потребує значного обсягу інвестиційного забезпечення галузі, в тому числі кредитного;

— надмірним моральним і фізичним зносом засобів виробництва, що викликає потребу у значних довгострокових вкладеннях;

— диспаритет цін між галузями народного господарства, усунення якого потребує фінансової підтримки сільськогосподарської галузі з боку держави;

— наявність заборгованості за реалізовану сільськогосподарську продукцію, що потребує вдосконалення системи розрахунків та збільшує потребу в додатковому кредитному забезпеченні галузі;

— специфічність застави, зокрема землі та майна, особливо спеціалізованих виробництв, які по своїй природі мають низький рівень ліквідності, а основним забезпеченням є майбутня продукція;

— досить низький рівень прибутковості.

Також, фінансовій системі сільського господарства України

характерне наступне:

— значна частина виробленої продукції залишається в підприємстві для власних потреб, що зменшує величину можливого прибутку.

— низький рівень оплати праці працівників сільського господарства спричинив втрату зацікавленості безпосередніх виробників у її результатах, а й відповідно зниження якості продукції та прибутку, який є одним з джерел власних фінансових ресурсів.

— слабе фінансове планування чи взагалі його відсутність.

— несистемна державна аграрна політика, що характеризується обмеженістю фінансових можливостей держави для впровадження ефективних механізмів регулювання ринків сільськогосподарської продукції; використанням незначних обсягів коштів державного бюджету для підтримання конкурентоспроможності вітчизняного аграрного сектору та створення відповідних інфраструктури.

Отже, ефективне функціонування сільськогосподарських підприємств можливе лише з врахуванням особливостей даної галузі, оцінки та обґрунтування комплексу дій по забезпеченню достатності всіх видів ресурсів та їх ефективного використання. Система чинників економічної ефективності виробництва в сільському господарстві в сучасних умовах повинна включати раціональність поєднання внутрішніх (інформаційна база, виробничі ресурси, менеджмент, виробництво, результати виробництва та маркетинг) та зовнішніх (державна економічна та соціальна політика, ринкове середовище, структурні зміни, інституціональні зміни) чинників, які безпосередньо впливають на кінцевий результат функціонування сільськогосподарського виробництва.

АПРОБАЦІЯ АЛЬТЕРНАТИВНОГО МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ РІЛЛІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Хайнус Д.Д., асистент**

Харківський національний аграрний університет

ім. В.В. Докучаєва

Один з альтернативних методичних підходів до здійснення нормативної грошової оцінки ріллі аграрних підприємств запропоновано в дослідженнях В.І. Сафонової [1]. Використовуючи фактичні статистичні дані про основні економічні показники діяльності

* Науковий керівник – Олійник Т.І., д.е.н., професор